

ŞAHMƏMMƏD DAĞLAROĞLU

KİMƏ GƏRƏK İDİ SƏNİN ÖLMƏYİN?

(Şair Oqtay İSMAYILLININ ölümündə)

Kimə gərək idi sənin ölməyin?
Onsuz da inanırı bir kimse buna.
Axı haqdan başqa var idi nəyin?
Can verdin ölümün haqq olduğuna.

Ev-eşiyin vardi özünə görə,
Niyə can atdırın o dar mezara?
Necə qovuşacaq yazmadıqların,
Tanrıya eşqinlə yazınlara?

Gün qalxdı ölmənün sabahki günü,
Şəfəqlər qol açıb qucdu qəbrini.
Yananlar söndürdü özü-özünü,
Sonsuz paklığında tapdı sebrini.

"Müqəddəs söz günü" söylediklərin,
Qalacaq "Dodaqla dil arasında".
Adın dağdan uca, hörmətin dərin,
Nesimi ağladı sənin yasında.

Siraya düzülüb "Rütbailər"in,
Arxanca baxırı, boynu bükkülü.
Göylərə sovruldu çəkdiyi ahdan,
Yanan ürəklərin soyumüş külü.

"Oqtayın ölümü" adlı əsərin,
İlleri adlayıb həqiqət oldu.
Dəfninə gelmədi salxım söyüdlər,
O gece, sübhədək saçını yoldu.

İlk dəfə yaşadıım dost itkisini,
Neyimə gərəkdir bu cür yaşamaq.
Dostda sedaqətə, vəfaya bax ki,
Ölüme də gedir dostundan qabaq.

Yaman qəfil geldi, alıb apardı,
Ölüm baxan deyil arzuya, yaşa.
Kim bilir, odlanıb kimlər baxacaq,
Adın həkk olunmuş soyuq bir daşa.

Kimə gərək idi sənin ölməyin?
Haqqı xoş oldumu bu matəm, bu yas?
Ölümün üzünü ağardan deyil,
Haqla görüş günü geydiyin libas...

24 may 2020-ci il

OQTAY (şaxsida) NƏ YAZIRDI?

Əzizimiz Əli bəy! Təessüf ki, menim kimi adamların imkanları
çox məhduddur! Yoxsa "Xəzan"ın daha da böyüməsinə, əsas neşr ol-
masına mütləq kömək ederdim. Sağlıq olsun, əger dostum nəhaq si-
xıntılarından xilas olsa, mütləq onu öz kitablarımından əvvəl "Xəzan" a-
lazım olan destayı verməye məcbur edəcəyəm. Hörmetlə: Sizin qo-
ca olsa da, kiçik dostunuz Oqtay. Gecəniz xeyre qalsın, səhəriniz
xeyre açılsın!

Tez-tez Şahməmməddən Sizi soruşuram. Allahın mərhəməti üs-
tünüzde olsun! Siz dostlara, yaxşı insanlara çox lazımsınız!

Allah qoysa, bu karantin qurtarandan sonra Sizinle görüşə gelece-
yəm! Sağlıqla qalın!

Qismət olsun. Görüşərik.